

РЕШЕНИЕ

№ 23262

гр. София, 07.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5653** по описа за **2025** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по касационна жалба на заместник-председател на "Комисия за финансов надзор", чрез юрк. К.С. срещу Решение № 3796 от 16.10.2022г. на Софийски районен съд /СРС/, 102-ри състав, постановено по нахд № 15638/2021г., с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-793 от 20.10.2021г., издадено от касатора, с което на "ЗД Бул Инс" АД за извършено нарушение на чл.108, ал.1, във вр. с чл.644, ал.2, пр.2, вр. с ал.1, т.2, вр §1, т.51 от ДР на Кодекса за застраховане /КЗ/, на основание чл.53, чл.27 и чл.83 от ЗАНН, чл.16, ал.1, т.19 от ЗКФН вр. с чл.647, ал.2 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 3500,00 лв., като нарушението е преквалифицирано на такова по чл.108, ал.1 във вр. с чл.644, ал.1, т.2 от КЗ и размерът на имуществената санкция е намален на 1900,00 лв.. В останалата част НП е потвърдено.

С депозираната жалба се навеждат доводи, че решението, в частта, с която нарушението е преквалифицирано и размерът на санкцията е намален е неправилно. Искане се решението в оспорената част да бъде отменено, а НП, в частта, в която е изменено да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

Ответникът не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира решението на районния съд за неправилно и незаконосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 3796 от 16.10.2022г. постановено по нахд №

15638/2021г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

Установената от районния съд фактическата обстановка се споделя от настоящият съдебен състав на основание чл.221, ал.2, изр. второ от АПК.

С разпоредбите на чл.106 - чл.108 от КЗ законодателят е предоставил възможност на застрахователя да изиска и да се снабди с допълнителни доказателства от лицето, предявило застрахователната претенция, включително и от държавни органи и трети лица. След представянето на всички доказателства по чл.106 от КЗ започва да тече 15-дневният срок, изчислен в работни дни, за произнасяне: да бъде определено и изплатено обезщетението или застрахователната сума, или да бъде обективизиран мотивиран отказ за плащането. Законодателят е създал задължение за застрахователя в срок 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106 от КЗ, да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащането. Нарушението е формално и е без значение, дали се касае за забава от един или повече дни, а срокът е дефинитивно императивен, а не препоръчителен.

В случая въз основа на правилно установените факти районният съд е приел, че след като след 16.12.2020г. не са постъпвали нови документи, респ. не са изисквани такива /чл.106, ал.3 от КЗ/, за да се установи размерът на обезщетението застрахователят ЗД "Бул Инс" АД е трябвало в срок до 12.01.2021г. /присъствен ден/ или да изплати възнаграждението или да откаже мотивирано плащането. Тъй като плащането е станало едва на 16.07.2021г., тоест със закъснение от над шест месеца дружеството е ангажирало отговорността си за нарушение по чл.108, ал.1 от КЗ. Правилно е установено, че нарушението е извършено на 13.01.2021г..

За да измени НП в частта относно основаниято за налагане на административното наказание имуществена санкция с приложение разпоредбата на чл.644, ал.1, т.2 от КЗ вместо разпоредбата на чл.644, ал.2, пр.2 вр. с §1, т.51 от ДР на КЗ съдът е приел, че отговорността на ЗД "Бул Инс" АД е по основния състав на разпоредбата на чл.644, ал.1, т.2 от КЗ, защото такова обвинение му е било предявено със съставянето и връчването на АУАН. Като е взел предвид, че размерът на наложената имуществена санкция е определен за нарушение, извършено повторно съдът е счел, че размерът е завишен и го е намалил на 1900,00 лв.

Решението на СРС, в частта, с която е преквалифицирано нарушението по основния състав и е намален размерът на имуществената санкция е неправилно. При повторно нарушение по чл.644, ал.1, т.2 от КЗ на юридическите лица се налага административно наказание "имуществена санкция" в размер от 2 000,00 лв. до 40 000,00 лв. /ал.2, чл.644/. Повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. В конкретният случай в оспореното НП е посочено

НП № Р-10-12/02.01.2020г., влязло в сила на 12.12.2020г., с което на ответника по касация е било наложено административно наказание "имуществена санкция" за същото по вид нарушение. Административнонаказващият орган е преценил правилно и законосъобразно, че се касае за "повторно" административно нарушение по см. на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, тъй като на 12.12.2020г. спрямо същото дружество и за същото по вид административно нарушение е влязло в сила друго НП. Дали едно деяние е повторно или не е, е релевантно обстоятелство единствено при определяне размера на административното наказание. Повторността не определя осъществен ли е състава на нарушението, което в случая е безспорно установено. Изискването на чл.42, т.4 от ЗАНН за описание на нарушението чрез всички елементи от фактическия състав на деянието по чл.108, ал.1 от КЗ е спазено при съставяне на процесния АУАН. С разпоредбата на чл.57, ал.1, т.7 от ЗАНН към елементите по чл.42, т.3 - т.5 от ЗАНН се допълват вида и размера на наказанието, за определянето на което е от значение дали деянието е повторно или не, съответно дали същото е извършено от физическо или юридическо лице. Това е дейност на административнонаказващия орган по определяне вида и размера на наказанието в НП, за което няма изискване в чл.42 от ЗАНН да бъде посочено още със съставяне на АУАН, съобразявайки се и с разпоредбата на чл.27, ал.3 във връзка с ал.1 от ЗАНН за определяне на по-тежко наказание при отегчаващи обстоятелства, вкл. и при повторност на деянието. Предвид изложеното, това че в НП е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност, не е посочено в издадения преди това АУАН не сочи на съществено процесуално нарушение при издаването на НП, тъй като повторността има само отношение към размера на наложената санкция, а не и при установяване на фактическия състав, при който се ангажира отговорността на дружеството. Следователно няма и основание санкцията да бъде определена с приложение разпоредбата на чл.644, ал.1, т.2 от КЗ вместо разпоредбата на чл.644, ал.2, пр.2 вр. с §1, т.51 от ДР на КЗ.

Настоящият съд не кредитира и мотивите на районния съд за намаляване на размера на наложената санкция. Определеното от органа административно наказание е явно справедливо, съответства на правната квалификация на нарушението и е в предвидените от законодателя граници на основание чл.644, ал.2 във вр. с ал.1, т.2 от КЗ, като размерът е над минимално установения. Размерът е мотивиран с обстоятелството, че деянието е извършено повторно, като е съобразен и срокът на закъснение за произнасяне по претенцията.

По изложените съображения оспореното решение на СРС следва да бъде отменено и вместо него да се потвърди НП, в частта, в която е било изменено.

При този изход на спора основателна е претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв. за настоящата инстанция.

Така мотивиран Административен съд София-град, XXIV-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 3796 от 16.10.2022г., постановено по нахд № 15638/2021г. по описа на Софийски районен съд, 102-ти състав, в частта, с която е изменено НП № Р-10-793 от 20.10.2021г., издадено от заместник-председател на "Комисия за финансов надзор" и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-793 от 20.10.2021г., издадено от заместник-председател на "Комисия за финансов надзор", в частта, с която на "ЗД Бул Инс" АД за извършено нарушение на чл.108, ал.1, във вр. с чл.644, ал.2, пр.2, вр. с ал.1, т.2, вр §1, т.51 от ДР на Кодекса за застраховане, е наложена имуществена санкция в размер на 3500,00 лв..

В останалата част Решение № 3796 от 16.10.2022г., постановено по нахд № 15638/2021г. по описа

на Софийски районен съд е влязло в сила.

ОСЪЖДА "ЗД Бул Инс" АД да заплати на Комисия за финансов надзор сума в размер на 80,00 лева, разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: